

225 / orinera f. Orina d'orinar

Orió m. Constel·lació equatorial
que té dos estels de primera mag-
nitud (Betelgeusa i Rigel) i
tres ^{de} molt juntes que formen el Ci-
nyell d'Orió

oriola f. Aluerna (pelo)

Ornament,

oripellar v. tr. Cobrir d'ori-
pell.

orins m. pl. Orina ^{repel·lida} ^{vixent}

orial m. Noixó dentat ^{de} ^{la} ^{cua} i ^{les} ^{ales} que a-
riolus galbula d.), que del cos i
negre ^{de} ^{la} ^{cua} i ^{les} ^{ales} que a-
pareix per l'abrit i empra el seten-
bre. || Reig. | orial foll, reig bord.

oripell m. Full de llautó prim
i polit que brilla com l'or i del
qual es fan ornaments | fig.
cosa de poca valor i molta apa-
rença

oripeller m. El qui fa o ven
oripell